GXG
OVERALLS
BEGAGNA
"STOP-LOSS"
FICKOR

FRÅGOR OCH SVAR.

Ärade red av S. C. T.

Ursäkta att jag besvärar med en fråga. Jag önskar nämligen få reda på huru mycket en kubikfot lera väger?

Svar: En kubikfot lera väger, noga räknat, 120 lb. och 10 ounces.

Red.

* * *

Red. av S. C. T.

Var god och giv mig svar på nedanstående fråga genom Eder ärade tidning.

Om t. ex. en man är född i Sverige men av utländska föräldrar, vilka fortfarande äro utländska undersåtar, om denna man oavbrutet har vistats i Sverige sedan sin födelse till sitt 22 levnadsår, är denna man tvungen att avlägga tro- och huldhetsed för att bliva svensk medborgare?

Svar: Sådan person blir automatiskt svensk medborgare efter fyllda 21 år. För att få sin ställning riktigt etablerad bör han dock rådfråga sig hos närmaste landsfiskal. — Red.

FRÅN LUDDE.

Ärade giktbrutna och äktenskapsleriga vän Sofia. Du som med dina kärlekfulla brev och med din änglalika godhet har vidrört så många veka hjärtan. Låt mig till dig frambära mina ur ett uppriktigt hjärta framstormande gratulationer då du är redo att följa den uppstutsade präfessorn i åstronomi till skyarna. Var honom trogen och led honom på den rätta vägen då mörka moln skymma stjärnorna på himlafästet och oväder slänger snöslask på kikarefönstret.

Ack, om jag hade visst om dig förut, medan du ännu var utan friare, med ett ostört hjärta slumrande inom snörlivet, då skulle jag hava lagt min beståndande skönhet framför dina pirande små vackra ögon och tagit dig på sjå i Winnipäg om det så skulle ha kostat mig fyra bits, ty jag är alltid snål. Säg, har du någon giftaskalen syster i nådens år 1926 på denna sidan pölen som kan baka smörkringlor och koka ärtersoppa och krösamos, så för henne till guldlandet i väster, där en giftaskrank jämtlänning kokar sin egen hårdvallsgröt. Kanske har du en vän i Sverige medelsiga kinder o. en hårfläta som skubbar i knävecket. Om så är, låt mig få din tillåtelse att rita ett brev till henne. Jag skall nog komma ihåg dig en gång i en snar framtid, då du sitter ensam på åderdomshemmet och i ilskan river ner skyarna för att få tag på en förlupen präfessor. Jag har nog varit kär en gång själv i livet, men jag älskade mig själv mer än nästan, så det gick bardus åt skogen, och här är jag ännu allena och nästan ensam.

Här är ett riktigt paradis med fruktträd så grova som förra gummans lårben, och äpplen så röda och söta och fina som du, Sofia. Förstår du hur jag har det i lustgården allena och ensam utan en smekning av någon av Evas döttrar, åtminstone ej så ofta som jag skulle önska. Rit en bit i bladet och låt mig veta huru du har det och om du har ett tröstens ord för mig så släng fram det.

Vill hälsa vår nye redaktör Häggglund och tacka honom för all den flit och uppriktighet han lägger i dagen för att göra oss alla till viljes. Måtte han länge stå kvar på sin post och måtte vi som ärliga svenska män och kvinnor bevisa vår tacksamhet till honom och alla dem som söka upplyfta och hjälpa de kranka och betungade.

Hav tack för en börjad vänskap,
Sofia.

Vänligen.
Ludde.

FRÅN SEATTLE, WASH.

Red av Svenska Canada-Tidningen.

Som undetecknad hade förmånen, att förra året få en del notiser införda i Eder värderade tidning från den tid då jag var bosatt i Vancouver, B. C., vill jag åter anhålla om plats för några få rader.

Jag som så många andra svenskar, önskade komma över till U. S. A. och fick min begäran därom beviljad sistlidne november. Reste över hit i mitten av december och stannade då några dagar i Seättle för vidare resa till Spokane, dit jag anlände i tid för att fira jul och nyår. Jag stannade där till slutet av januari månad och återvände sedan till Seattle.

Nu något om mina iakttagelser. Det första jag såg vid ankomsten till Seattle voro massor av arbetslösa som skockade sig kring platsanskaffningsbyråerna för att söka arbete. Samma syn såg jag också i Spokane. I det stora hela äro förhållande i de nämnda städerna och i Vancouver ungefär lika. Den enda skillnaden jag kunde se, var att flertalet voro bättre klädda i Spokane och Seattle, än vad som var fallet i Vancouver.

Den som tror, att U. S. är ett torrt land, är misstagen, ty här saknas sannerligen inte sprit. Rurdrycksfrågan är dagens mest aktuella spörsmål. Kommer man i samspråk med personer så får man vanligtvis höra den frågan framställas: "Kan man få en god drink i Vancouver?"

Vidare har jag uppmärksammat, att allmänheten i Canada är mycket hövligare, än vad fallet är i Förenta Staterna. Om man här skulle händelsevis yttra till en affärsman att den eller den varan är för dyr, och att man kan få samma vara för mycket billigare pris i Canada, så kan man vara alldeles säker på, att få ett snäsigt svar. Om man gör dessa anmärkningar till en affärsman i Canada, så skjuter han skulden på tullen, krigsskatterna o. s. v.

Det ligger något nervöst över befolkningen i Förenta Staterna. De äro så rädda för att man har "bitit linan", som det heter. Jag har många gånger tänkt säga, att jag "bitit" linan för att få se hur man då skulle bära sig åt med mig. Hela U. S. A. är en stor bluff. Om man t. ex. tittar i de svenskspråkiga tidningarna i Förenta Staterna skall man finna, att lampor, resväskor och alla möjliga s. k. premium utdelas till sådana som bliva prenumeranter. Sedan ha vi alla dessa insändare till tidningarna som tala väl och skryta om U. S. A. men tala illa om Sverige. Sådant blir åtminstone Svenska Canada-Tidningens prenumeranter skonade ifrån. Det är en tidning som är rakryggad och kan både ge ris och ros.

Min tanke är nu den, att jag inte blir gammal i den stora republiken. Nog var det dåligt i Canada, men var man på vakt, nog kunde man få nog för dagen, vilket icke är fallet härstädes. Har nu ej mer att skriva om för denna gång. Nästa brev blir nog då jag säger U. S. A. farväl.

Pelle.

SVAR TILL VALFRID ANDERSON.

Det är det metafysiska frihetsbegreppet och de härtill hörande lagarna, såsom Kant, Höffding, Guyan, Bernard, Shelling m. fl. hava uttytt dem, jag har relaterat.

Det är ej på grund av restriktiva åtgärder som alkoholkonsumtionen har minskat.

Demokraterna Värner Rydén, Per Albin Hansson, Larsson, Eriksson, Grängesberg, H. Sköld m. fl. äro inga genier. En bekant professor i Lund sade en gång till en av de här nämnda "demokraterna" att han skulle hava framgång, ty han var så dum och oförskämd. Något liknande var det. Det finnes något som heter "valfär" och kadaverlydnad" som användes inom socialdemokratien. Trots att alla skola vara lika är det ej så. En del personer tränga sig till en plats i solen.

Jag har också sett en "fylleristatistik" från Norden, Köpenhamn där spriten är fri och varest det finnes många krogar, hade minsta antal fylleriförseelser. Stockholm var n:o två och Oslo och Helsingfors kommo som tredje och fjärde.

Man skall också höra vad objektivt folk har att säga. Ej blint tro på vad man anser vara rätt. Och ej rycka ut saker ur sitt sammanhang. Det sista har en gång yttrats av en mycket framstående svensk vetenskapsman med internationell ryktbarhet. Känner Ni de bevekelsegrunder, vilka förbudskämpar, ledande, haft då de kastade sig in i förbudskampen?

En svensk prins sade en gång i sina böcker: "Icke desto mindre existerer en himmelsvid skillnad mellan de båda platserna (Panama, huvudstaden i republiken med samma namn, och Balboa, som ligger i kanalzonen). Medan Balboa följer moderlandets lagar i fråga om torrläggning, härskar däremot ytterlig frihet i Panama. Och som bägge städerna äro hopbyggda, inträffar det egendomliga förhållandet, att man på ena sidan av en gata kan dricka sin wisky i allskons ro under en republikansk regerings faderliga hägn, medan man på andra sidan ögonblickligen skulle bliva tagen i kragen av en lika republikansk men ej fullt så välvillig regerings ordningsväktare och inmanad i häkte, dömd till tusen dollars böter och dessutom ett års filosoferande i något fängelse. För säkerhets skull har man dragit ett vitt streck i stenläggningen för att tydligt markera var dessa båda fundamentala livsåskådningar brytas; det lär vara mer än en som stupat på det strecket. Man kan ju hysa olika uppfattningar om ett totalförbuds berättigande. Ett är emellertid säkert: funnes ej Panama skulle halva antalet av kanalens tjänstemän redan för länge sedan flytat från Balboa.

Till sist: "Lugn i stormen när böljorna gå som högst."

Sten Gyllenram.

DET MYSTISKA MENETEKLET I DÅBRAKARPIA.

För S. C. T. av Härjedals Lasse.

Man hade trott att medeltidens mystiska andeväsen hade vandrat all världens väg och försvunnit i de mörka tidsåldrarnas djup och att det skulle spöka i Canada i nådens år 1926 hade man ingalunda kunnat ana. Men ännu leva trollen. Uti den tredje veckan i januari har ett skräckinjagande mystiskt och oförklarligt bländande ljussken visat sig i Dåbrakarpia mellan kl. 8 och 12 på nätterna. Det hade det hemska utseendet av en glödande eldkula med ett sken så skarpt som en automobillykta. Det visade sig på vägen norr om Dåbrakarpidalen. Det vidunderliga fenomenet höjde och sänkte sig så att det ibland var 8 fot från marken och ibland var det nästan nere vid marken och det flyttade sig i sick sack från den ena vägkanten till den andra och for från söder mot norr. Visserligen säges det att det är endast några få som ha sett det, men även många av dem som ha sett det tror alldeles säkert att detta måste vara ett verk från andevärlden som måste ha någon särskild betydelse såsom sådana underliga fenomen i forna tider haver haft så det var nog säkrast att göra korstecknet innan man färdades genom Dåbrakarpiadalen. Och hur det var så fingo två vettgiriga personer i ett annat settlement höra talas om saken och de kommo på den vidlyftiga idéen att de skulle rådfråga en spåkäring angående det märkvärdiga fenomenet utifall att det möjligtvis skulle kunna hitta på och hända att det hade någon särskild betydelse. Så gingo de då till en spåkäring. Och när de kommo in till spåkäringen sade de att de önskade förklaring över en märkvärdig företeelse i Dåbrakarpia. Då sade spåkäringen: "Detta är en svår kasus och Dåbrakarpia är ett märkvärdigt namn, ett fingerat namn antagligen, men det gör ingenting, värre saker har jag klarat upp ur det fördolda och jag vill genast skrida till verket". Och så tog hon ett papper och skrev någonting därpå, men vad hon skrev fingo de inte veta. Och så vek hon ihop papperet och stoppade det bakom vänstra örat och så sade hon: "Nu måste ni ha tålamod och vänta en stund medan jag tittar in i det fördolda." Och så stödde hon vänstra armbågen mot bordet och höll vänstra handen över ögonen och satt alldeles tyst och stilla en stund och så började hon tala och sade: "Nu ser jag en liten kyrka på en backe och en gravgård med stora träkors på gravarna. Och i dalen nedanför ser jag en bro över ett rinnande vatten. Och på backen på den andra sidan dalen ser jag också en kyrka med gravgård och stora träkors på gravarna. Och mitt emellan de båda kyrkorna ser jag ett hus större än båda kyrkorna tillsammans. Detta hus är en Hall som utgör en tjusande dragningskraft för hela samhället och särskilt för det uppväxande släktet, men de borde akta sig för fördärvet. Jag ser en svart hund med svinborst på ryggen och stora horn på huvudet. Han springer med månskensflaskor mellan hornen. O, Veni Sankte Spiritus! Jag ser en glödande eldkula, den höjer och sänker sig och går i sick sack mot norr och lyser så skarpt som en automobillykta. Detta är ett menetekel. Detta är en allvarlig varning till de arma människorna. Det är en allvarlig varning att de skola akta sig för det inkorkade fördärvet i månskensflaskor." Detta var vad spåkäringen såg när hon tittade in i det mörkaste okunnighet om vad det mystiska meneteklet i Dåbrakarpia betydde.

FRÅN PARKSIDE, SASK.

Ärade red. av S. C. T.

Eftersom man sällan eller aldrig får se något angående den mörka sidan av en farmares liv, så vill jag anhålla om plats i Eder värderade tidning för nedanstående.

Jag för min del har kommit underfund med att en farmare får vända sig hur som helst, så har han likväl ryggen bak: Om vi t. ex. skulle söka marknadsföra en gris som är tio lb. tyngre än gängse vikt, så får man ett sämre pris för den. Detsamma gäller även om grisen är för lätt, för fet eller mager. Inte var det underligt, att vår Herre ansåg svinen vara passande föremål för onda andar, och det tycks som att de onda andarna ännu behärska vårasvinhjordar. Om det nu är regeringen som är upphovet till sådana bestämmelser eller lagar angående graderingen av svin, så kan jag icke säga annat, än att den därmed bundit ett ris för farmarens rygg. Är det däremot våra kreatursuppköpare som åvägabragt denna tingens ordning, så anser jag att regeringen borde inskrida och sätta ett stopp för ofoget. Men vilken dessa herrar lurar, så mig kugga de inte i alla fall, ty hellre än att jag säljer ett djur till dem, hellre slår jag ihjäl det. Jag har hållit på med att slå ihjäl kalvar nu i tre års tid och kommer att fortsätta därmed.

Canada var före kriget ett ypperligt land att leva uti, men nu få vi sannerligen känna vad det är att vara farmare. Allt vad vi skola köpa är dyrt, under det att vi få nästan ingenting för vad vi ha att avyttra. På en del ställen är det för torrt, och på andra ställen härjas skördarna av frost.

I politiskt hänseende hava vi också fått göra våra bittra erfarenheter, och det ha vi den där Borden att tacka för. Jag kan t. ex. nämna att jag tog land 1903 och likväl fick jag inte rösta vid det s. k. "Union-valet", ty jag var oförsiktig nog att icke taga mina medborgarpapper med mig när jag gick till valurnan, en sak som jag icke behövt göra vid åtskilliga val förut. Jag är förvissad om att det var många skandinavier som fingo göra samma erfarenhet i detta hänseende.

Numera måste man ha licens för att fiska, jaga eller för att fånga vargar o .d. Om vi skulle händelsevis skjuta en varg som anfallit våra får, så få vi plikta och skola vi hugga ned ett träd, så måste vi ha tillåtelse därtill. Allting tycks vara upp och nedåtvänt.

Man råder oss farmare att lägga oss till med fullblodiga kreatur. Men de glömma att till och med dessa inte kunna leva på luft. För tre år sedan var det en man i vårt grannskap som gick till banken och lånade tre hundra dollars, med vilka medel han köpte sig en rastjur. Erfarenheten har nu visat att han icke gjorde några särdeles höga "vinster" på sin penningplacering, utan tvärtom. Det heter nu att vi inte ha nog med kreatur i Saskaterevan, men jag säger att vi ha alldeles alldeles för mycket i den vägen.

Jag hade mycket mer att skriva om, men det sagda får vara nog för denna gång. Till sist vill jag sända en hälsning till tidnigens alla läsare och redaktion.

W. Paulson.

Vi vilja råda vår värderade skribent, att, när han nästa gång skriver något för "Ordet-Fritt"-avdelningen, iakttaga de regler som äro gällande för alla insändare, synnerligast den regeln, att skriva med bläck och penna. På samma gång vilja vi säga, att skribenten, enligt vårt förmenande, begagnat sig av en hel del övärdrifter, och livet skulle förete en ljusare anblick om han ville riva bort den bläcksvarta pessemistslöjan från sina ögon. — Red.

ROM OCH RUSDRYCKSFÖRBUD.

Mr. Linderholm, citerade i S. C. T. vissa paragrafer från katolska canadatidningar, undrar, hur katolikerna, som ju annars uppehålla höga moraliska och etiska ideal, kunna motarbeta rusdrycksförbud.

Det torde ej vara säkert, att ett par mindre betydande canadatidningar äro tillförlitliga exponenter av Rom. Vi minnas väl ock, att då U. S. genomförde förbudet, det yngre, mera upplysta katolska prästerskapet ägde starka representanter i nykterhetsarmén. Men detta säger ej, att påvedömet vill förbud. Rom, den gamla ultramontana katolicismen, kämpar väl ej varmt för spritförbud, har väl aldrig gjort det, kan väl aldrig göra det. Men vi få ej ignorera det betydande faktum, att under senare tider starka reformrörelser av både moralisk och intellektuell natur skakat och genombävat hela det gamla katolska kyrkosystemet.

Om Rom skulle motarbeta totalförbud, borde det ej förvåna. Då katolicismen uppväxte inom det romerska kejsardömet, var väl nykterhetens princip erkänd, lika mycket som slavhandeln var fördömd i princip. Men statskyrkosystemen ha gjort ungefär lika litet för slavhandelns avskaffande som för arbetarskarornas befrielse från rusdryckernas slavhandel. Då slaveriet avskaffades, var det snarare sociala än kyrkliga krafter som talade i världen. Och man kan i viss grad säga detsamma om nykterhetsrörelsen, nutidens största folkrörelse, som söker rädda mänskligheten från rusdryckernas syndaflod.

Folkskarornas uppvaknande till sin egen frihetskamp kom sent, efter det intellektuella uppvaknandet, efter reformationen, då personligheten och människovärdet fingo vingar. Personer, som i dag skrika och motarbeta totalförbud, emedan det skulle hindra den personliga friheten förstå den verkliga situationen lika litet som en medlem av "the Humane Society", som kommenderar konduktören att stoppa "Imperial Express", emedan en kacklande tupp hoppar och flaxar framför lokomotivet. Nykterhetsrörelsen, mina herrar, föddes ej — som samvets- och känslolösa krogintressen sjunga — i reformfanatikers hjärnor. Nej, den har oändligt djupare rötter. Den ingraverades djupt av Skaparens egen hand i folksjälen, och den väcktes då folkmassorna, då människomassorna, förtryckta under sekler av okunnighet, fattigdom och försvarslöshet, började röra på sig, började läsa, tänka, känna, upptäcka människovärde, längtan efter frihet, känna ansvar för sig själva, familj och medbröder. Vilken oerhörd förändring i världen den dag, då arbetarskarorna upptäckte, att de hade en lidande, hjälplös medbroder! Denna upptäckt revolutionerade det sociala samhället lika mycket, som Kopernikus' upptäckt, att jorden var rund och rörde sig omkring solen, revolutionerade människans tankevärld.

Tala om frihet att supa! En helig frihet att ruinera sig själv och samhället! Nej, vänd på bladet, mina herrar, och se, om ej de nyllrande millionerna av arbetets söner, som brännvinsdraken håller i sina klor sedan urminnes tider, ha rätt, ja moralisk plikt att slita sig lösa från draken, som utsuger deras svett, deras livsglädje, deras livsblod. Vad frihet har ett alkoholens offer? Han är en slav och erkänner det vänligen villigt och med tårade ögon, då han får ett nyktert ögonblick. Geijer hade rätt, då han sade:

"En slav är den, som usla lustar jaga, om kedjan aldrig skramlat kring hans fot."

Mina herrar, befria folket från krogligan och den uppväxande generationen från alkoholförgiftning samt från frestelserna att dricka alkohol. Se'n kan man tala om personlig frihet och även vara viss på att allvarligt tänkande människor ej skola finna frihetsprincipen bruten, om samhällets lagar placera ruinerande gift i giftskåpet.

Varför just anmärka, att påvekyrkan motarbetar rusdrycksförbud? Varför ej komma med kvasten närmare vår egen dörr? Gå över till England, som först köper vår brödsäd och sedan förvandlar en del till brännvin och sedan sänder skeppslast efter skeppslast av "visky" och därmed betalar vår säd. Inom engelska högkyrkan — så säger massor av litteratur, jag läst i ämnet — har nykterhetsrörelsen de mest obevekliga fiender, ty fonder, som kyrkan och dess prästerskap leva av, ligga sedan svunna dagar placerade och räntebärande i brännvinstrafiken. Se bara, hur svårt det är för oss i västra Canada att nu återfå rusdrycksförbud, sedan den välsignade gudagåvan inbringar miljoner till våra penninghungrande provinsregeringar, som ju skulle sänka skatterna genom brännvinsmedlen!

Om katolska kyrkan uppehåller höga moraliska och etiska ideal och i all synnerhet, om den överträffar de protestantiska kyrkorna i dessa dygder, skall jag endast med största glädje konstatera fakta. Ingen kyrka, ingen annan heller, har för mycket av denna sällsamma vara: höga moraliska och etiska ideal. Men att katolska kyrkan skulle motarbeta rusdrycksförbud, emedan sådant skulle kränka den personliga friheten, det låter som en blodig satir i mina öron. Vem var det, som hotade att döda Galileo, om han ej förnekade, att jorden var rund samt välvde sig kring solen? Vem var det, som förde Luther, frihetshjälten, fågelfri, så att vem som helst finge döda honom ostraffad? Vem brände Huss, Tyndall och den grundlärde, sanningsälskande Huebmaier? Det ultramontana Rom har väl ej ändrat sig. Att katolska kyrkan skulle motarbeta rusdrycksförbud av kärlek till den personliga friheten, ja, det låter som en blodig satir.

Men kanske Rom har blivit omvänd! Om så är: Tackom och lovom Herran!

C. H. Lager.

En tripp i juletid.

Av Eric H. Johnson.

(Forts. från n:o 6.)

Så återstår den lilla "backen", öresundsbåten väntar redan och med humöret i topp landstiga vi efter en timmes tid i gamla Malmö. Det kändes precis som igår, allt är sig likt. Här ligger stationen, där Kramers och Tunnelns 400-åriga källarvalv. Och där på gatan kommer min gamle klasskamrat Söderberg i sällskap med ett par andra gamla vänner. Nej, nu är man hemma på allvar. Tvenne timmar ha vi till förfogande innan tåget för oss till hemmet däruppe i nordvästra Skåne. Jag går in och telefonerar. Vi telegraferade från Liverpool, så de veta vi äro på väg — min broder är i telefonen. — Välkommen hem, välkomna till Sverige. Det låter inbjudande och hjärtligt. — Jag möter vid stationen — och så äro vi på väg till bestämmelseorten.

Nu passera vi Lund, den gamla universitetsstaden, ungdomens eviga stad. Här har jag tillbringat mina lyckligaste år. Gamla Lund, vi ses igen snart, ty vi hava många minnen gemensamma och ännu finnes väl mången ung mal, som fladdrar kring lärdomens ljus. Kanske och ganska säkert finnas många av det gamla gardet kvar — det är ju endast fyra år sedan jag lämnade. I Eslöv byta vi tåg och nu är det endast fyra små stationer kvar. Nu Röstånga, jag känner nästan alla på stationen, och i ivern att hälsa på dem alla håller tåget på att löpa från mig, men jag klarade det. Skäralid — nu äro vi vid målet. Resväskan hyvas ut och efter komma vi båda amerikaner. Här är syster och bror. Ridån faller. Snabbare än vinden äro vi hemma på fädernegården. Mor, som vi voro så oroliga för, är på bättringsvägen, farsgubben frisk och kry och pigg som alltid trots sina 79 år. Att det blev jul mitt i trettondagstiden, därom behöver jag ej berätta. Och just nu hålla vi på med den skånska julmaten och julkalasen följa i tur och ordning. Borta bra, men hemma bäst.

De sista engelska soldaterna, som lämnade Köln den 19 ds. inbjödo dessförinnan sina tyska vänner till baracerna för att bland möblerna utvälja suvenirer. När förbud blev utfärdat däremot staplade soldaterna upp möblerna på gården, antände dem och dansade ringdans med sina tyska vänner kring elden. Möblerna voro tysk egendom.

En gubbe med sin gumma satt i ett rum. Gumman satt under en stor gammal väggklocka. Efter en stund reste hon på sig för att uppsöka lite stoppgarn. Med en duns faller den stora klockan ned.

— Hade jag suttit där ett par minuter till så hade jag varit ihjälslagen nu, sade gumman.

Gubben: — Ja det gamla skrället har alltid gått för sakta.

Tusen Och Åter Tusentals

personer lida av lever-sjukdom, men veta det icke.

En hopträngd eller slö lever är ofta grundorsaken till gallstenar, gulsot, och minskad vitalitet, som i sin tur förorsakar systematisk katarr, sjuklig och med sura gaser fylld mage, samt njur- magsäcks-, eller blåssjukdom.

DET LÅTER SIG ICKE GÖRAS. Ni kan icke eliminera dessa lidanden med piller eller laxermedel. Botemedlet för dessa sjukdomar har uppfunnits av Prof. J. E. Ecklin som sammanfört en trefaldig behandling för vilken aktiva ingredienser importeras från Tyskland av Prof. Ecklin. Hundratals personer ha framgångsfullt blivit återställda till hälsa genom denna behandling då allt annat förfelats. För bevis härför skriv till G. W. Davis, Georgetown, Ont., Canada, vilken var behäftad med ett svårartat fall av leversjukdom som inverkade på magen och matsmältningsorganen, med följd att han icke kunde arbeta under sex månaders tid. Han botades på sex veckor genom Kidney & Liver Bitter Tonic Treatment och Aneflush. Skriv til honom om Ni önskar.

Ecklins behandling består av tre särskilda mediciner inlagda i en kartong såsom härnedan anfört.

Ecklin's Kidney and Liver Bitter Tonic Treatment,
för blodstockning i levern, möjliga gallstenar, gulsot, orsaken till hepatisk kolik, gallattacker, orgelbundenheter i magen och tarmarna, förstoppning, svag rygg, smärta i maggropen samt i lägre högra bröstet och skuldran, belagd tunga, bittra uppstötningar, sömnig slöhet, ofta förekommande huvudverk och alla slags olustkänslor. Pris $3:00

Ecklin's New Life Bacteriofage Intestinale Treatment
för eliminering av sjuk, sur och gasfylld magé, känd för Prof. J. E. Ecklin som en följd av systematisk katarr, orsakande uppstoppade tarmar, förstoppning, blåsåkommor, reumatisk verk och smärta, pleurisy i vänstra bröstet och skuldran, särig mage, möjlig kräfta och hjärtfel. Pris $3:00

Ecklin's Aneflush Colon and Pile Treatment.
Sista upptäckten för eliminering av stortarmsfeber, orsaken till kronisk avföringsförstoppning; rectal ulcers, hämmorojder, en direkt orsak till neuritis och sciatica, prostate gland och ofta förekommande paralytiska affliktioner. Pris $3:00 per behandling, däri inbegripet Syringe och Ecklin's Ulceretto salva.

De här nämnda behandlingarna äro absoluta i effekt och äro garanterade att ge tillfredsställelse i alla fall för avsett ändamål.

Om vidare upplysningar önskas var god skriv (på engelska om möjligt) till

PROF. J. E. ECKLIN,
227 Washington Ave., North, Minneapolis, Minn.

Lägg till 10c för varje dollar vid inköp för att betala portoavgift.

— — VÄLVILJA — —

.....är det osynliga förhållande som gör, att äldre affärer önska fortsätta och nya sådana etableras.

EDER välvilja är därför väsentlig för oss och vi söka tillvinna oss densamma genom att giva Edra gräddförsändelser den mest försiktiga, personliga och punktliga tillsyn möjlig.

DET BETALAR SIG FÖR OSS ATT TILLFRESSTÄLLA EDER.

Försäkra Er om erhållandet av den individuella uppmärksamhet Ni är berättigad till genom att skeppa till närmaste avdelning av

SASKATCHEWAN CREAMERY & ICE CREAM CO. Ltd.
Filialer: Assiniboia, Carlyle, Carnduff, Empress, Gravelbourg, Maple Creek, Moose Jaw, Regina, Shaunavon, Swift Current, Wolseley.

AKTIEBOLAGET
Göteborgs Bank, Göteborg
Göteborgs äldsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78,750,000 (över 20 mill., dollars).
Svenskar i utlandet!
Önskar Ni en säker placering och god avkastning å Edra pängar, insätt dem å vår
KAPITALRÄKNING
vårå vid insättning på 4 mån. uppsägning gottgöres 4% ränta,
Och på 12 mån. uppsägning gottgöres 4½% ränta.
Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni får Ränta på Ränta.
Alla slag av Bankaffärer. Telegram adress: Götabank.

VANCOUVER ANNONSER

S. BERGMAN
251 Hastings St. E.
VANCOUVER, B.C.
Största urval av svenska grammofonskivor.
Katalog fritt.

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN JOHN GREEN
251 Hastings St. E 205 Caroll St.

E. T. SWANSON
263 Hastings Street East,
Vancouver, British Columbia.
Telefon Seymour 4409
IMPORT AV SKANDINAVISKA SPECIALITETER.
Vi hava alltid på lager importerade svenska och norska varor och specerier, vilka vi tillhandahålla till de billigaste priser, och beställningar från landsorterna expedieras skyndsamt och omsorgsfullt.
Alla orders för $25.00 och över, fraktfritt inom B. C.

Dr. F. A. NORDBYE
Skandinavisk läkare
Specialiserar i kirurgi.
Stort förstaklassigt sjukhus.
CAMROSE, ALTA.

C. W. GOUGH
LIV OLYCKSFALL ELDSVADA
FÖRSÄKRING
NOTARIE FASTIGHETER
KIMBERLEY, B. C.

Ansiktsros. "Jag önskar tillråda folk att göra ett försök med Dr. Peters Kuriko; de skola ej bliva besvikna därpå," skriver fru Stanislava Wisniewska i Mollenauer, Pa. "Den har botat mig för en farlig åkomma. Vänstra sidan av mitt ansikte brukade svullna med några få veckors mellanrum; det tycktes vara något slags ansiktsros, och ingen medicin kunde hjälpa mig. Sedan jag började använda Dr. Peters Kuriko har mitt onda ej mera visat sig." Detta berömda örtmedel förbättrar blodet samt utdriver orenheter och giftiga ämnen ur systemet. Det är i sanning värt ett försök. Efterfråga det ej hos apotekare; endast speciella agenter kunna tillhandahålla det. För vidare upplysningar tillskriv Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Läraren: — Nå Isak, hur gick det Israels barn efter återkomsten från babyloniska fångenskapen?

Lille Isak: — Tackar, mycket bra.